

SEČOVELJSKE SOLINE

LEGA

Sečoveljske soline so največje delujoče slovenske soline. Nahajajo se ob morju, na JZ države, v obsredozemskih pokrajinah. Najbližje mesto so Sečovlje. Podnebje je prehodno sredozemsko, kar v vročih poletnih mesecih omogoča izhlapevanje vode iz solnih polj torej pridelovanje soli.

STAREJŠI OBIČAJI

Prebivalci Pirana, so solinarsko sezono nekdanj začeli z množičnim odhodom družin v soline na praznik sv. Jurija 23. aprila. Sezona se je končala na god sv. Jerneja, to je 24. avgusta. Takrat so se po sveti maši v zahvalo za letino vrnili na svoje domove.

POSTOPEK PRIDOBIVANJA SOLI

Solinarji pri svojem delu še vedno uporabljajo stara tradicionalna znanja in orodja. Sol se prideluje na solnih poljih, ki obsegajo izparilne in kristalizacijske bazene. Morska voda je speljana iz izparilnih v kristalizacijske bazene. Ko iz bazenčkov izhlapi voda in ostane le sol, jo solinarji z lesenim strgalom spravijo na kupčke in pustijo, da se odcedi. Za hojo po bazenčkih morajo uporabljati posebne natikače, da se prepreči poškodba le teh. Ko se sol odcedi, jo naložijo na solinarske vozičke, ter odpeljejo v prostore za shranjevanje navadno pritlične prostore solinarskih hiš.

SOLINARSKE HIŠE

Solinarska sezona je od mnogih delavcev zahtevala stalno bivanje na solinah. Solinarske hiše so bile zgrajene iz laporja, včasih tudi apnenca in so bile enostavne za gradnjo. Manj so se ozirali na estetskost. Ureditev prostorov je bila namensko primerna, spodnji prostori so služili za shranjevanje soli, zgornji pa so bili bivalni.

Tudi prebivalci okoliških vasi so v soline hodili žet sol, saj je bilo pridobivanje soli pogosto edini stalnejši vir dohodkov, proizvodnja soli pa je bila včasih strateškega pomena, tako pri konzerviranju živil ter v kemijski industriji pri proizvodnji smodnika.

SOLINE DANES

Danes soline v poletnih mesecih predstavljajo turistično atrakcijo, nimajo pa večje gospodarske vloge. Ohranjajo se predvsem zato, ker to območje predstavlja habitat mnogim redkim, celo ogroženim in značilnim rastlinam ter živalim (nekaterih vrst ne najdemo nikjer drugje na svetu) in kakršna koli sprememba v namembnost območja, bi imela lahko tragične posledice. Piranska občina je leta 1989 območje solin, kjer je zaradi dolgotrajnega delovanja človeka nastal tipičen solinski ekosistem, razglasila za krajevni park.

RASTLINSTVO IN ŽIVALI

V neposredni bližini solin je rastlinstvo v glavnini sestavljajo halofiti ali slanuše, slanljubne rastline, ki potrebujejo velike koncentracije soli. Nekateri vrste so ozkolistna mrežica, obmorska rupija, navadni osočnik, obmorski oman in druge. Od živali so za to območje značilne številne ptice. Do sedaj so odkrili že več kot 280 vrst, najmanj 4 od teh pa ne gnezdijo nikjer drugje v Sloveniji. Najdemo tudi redke rake, školjke, mnogoščetince, manjše sesalce in celo čebele. Dve od nekaterih čebeljih vrst sta dolgoroga čebela in solinarska čebela.